

Bessemebènjèr van Bor

Vreuger, lang geleeje haws doe 'n sjoan beroep
Luu j kochte dien besseme, En kaerde hunne sjtoep.

Toch woorse oetgelache, Behauwve hie in Bor
't Dörp van zjwaegelskriëmers, zoa mager en zoa dor...

Pien hawse in de lènje, Van al dat bessemebènjè

Pien auch in de kop, Van de aerpelesop

En de sjteeke in de boek, Kaome van de brandewiens kroek.

't Laeve waor veur dich bès zjwaor, Mer vastelaovend viere deegse eeder jaor.

Vanaaf dees plaats maogs doe op òs lètte, Es weer de bleumkes boete zètte

Kòmme weer nao vastelaovend trök, Dan is 't òs alweer gelök.

't Raoze wurd dan hiej gesjtaak, 't Vuurke wurd dan aangemaak

Diene bessem hoof neet mië te kaere, Prinse verleeze dan hun vaere.

Wilse daoròm euver òs waake, Dan kènne weer mit ein gerös hart fiës gaon maake.